

В казках я про воду живуцу чував,
Що мертвого бризни тією водою —
І душу живу знов мертвий придбав,
І знов молодю пишає красою.

Хоч воду ту змії береже огняний
І кожного палить, хто йде до криниці,
Та смілому байдуже гидосний змії:
Несе йому смерть він у дужій правиці.

О, доле! Героя з огнистим мечем,
Що вб'є того змія, пошли нам, благаю!
Хай воду чудовну живуцим дощем
Розбризка по мертвому краю!

1904
